

1. Mose 44

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐνετεῖλατο ιωσηφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ λέγων πλήσατε τοὺς μαρσίππους τῶν ἀνθρώπων βρωμάτων ὅσα ἔὰν δύνωνται ἄραι καὶ ἐμβάλατε ἐκάστου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ μαρσίππου

2 καὶ τὸ κόνδυ μου τὸ ἀργυροῦν ἐμβάλατε εἰς τὸν μάρσιππον τοῦ νεωτέρου καὶ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ ἐγενήθη δὲ κατὰ τὸ ρῆμα ιωσηφ καθὼς εἶπεν

3 τὸ πρωὶ διέφαυσεν καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν αὐτοὶ καὶ οἱ ὄντοι αὐτῶν

4 ἐξελθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν οὐκ ἀπέσχον μακράν καὶ ιωσηφ εἶπεν τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἀναστὰς ἐπιδίωξον ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων καὶ καταλήμψῃ αὐτοὺς καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τί ὅτι ἀνταπεδώκατε πονηρὰ ἀντὶ καλῶν

5 ἵνα τί ἐκλέψατέ μου τὸ κόνδυ τὸ ἀργυροῦν οὐ τοῦτό ἔστιν ἐν ᾧ πίνει ὁ κύριός μου αὐτὸς δὲ οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ πονηρὰ συντετέλεσθε ἢ πεποιήκατε

6 εύρών δὲ αὐτοὺς εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ρήματα ταῦτα

7 οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ ἵνα τί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ ρήματα ταῦτα μὴ γένοιτο τοῖς παισίν σου ποιῆσαι κατὰ τὸ ρῆμα τοῦτο

8 εἰ τὸ μὲν ἀργύριον ὃ εὔρομεν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν ἀπεστρέψαμεν πρὸς σὲ ἐκ γῆς χανααν πᾶς ἀν κλέψαιμεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἢ χρυσίον

9 παρ' ᾧ ἀν εὑρεθῇ τὸ κόνδυ τῶν παίδων σου ἀποθνησκέτω καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα παῖδες τῷ κυρίῳ ἡμῶν

10 ὃ δὲ εἶπεν καὶ νῦν ὡς λέγετε οὕτως ἔσται ὁ ἄνθρωπος παρ' ᾧ ἀν εὑρεθῇ τὸ κόνδυ αὐτὸς ἔσται μου παῖς ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε καθαροί

11 καὶ ἔσπευσαν καὶ καθεῖλαν ἔκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἤνοιξαν ἔκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ

12 ἡρεύνα δὲ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος ἔως ἥλθεν ἐπὶ τὸν νεώτερον καὶ εὗρεν τὸ κόνδυ ἐν τῷ μαρσίππῳ τῷ βενιαμίν

13 καὶ διέρρηξαν τὰ ἴματα αὐτῶν καὶ ἐπέθηκαν ἔκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ὄντον αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν

14 εἰσῆλθεν δὲ ιουδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς ιωσηφ ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ καὶ ἔπεσον ἐναντίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν

15 εἶπεν δὲ αὐτοῖς ιωσηφ τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὃ ἐποίησατε οὐκ οἴδατε ὅτι οἰωνισμῷ οἰωνιεῖται ἄνθρωπος οὗτος ἐγώ

16 εἶπεν δὲ ιουδας τί ἀντεροῦμεν τῷ κυρίῳ ἢ τί λαλήσωμεν ἢ τί δικαιωθῶμεν ὃ δὲ θεός εὔρεν τὴν ἀδικίαν τῶν παίδων σου ἵδού ἐσμεν οἰκέται τῷ κυρίῳ ἡμῶν καὶ ἡμεῖς καὶ παρ' ᾧ εὐρέθη τὸ κόνδυ

17 εἶπεν δὲ ιωσηφ μή μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ ρῆμα τοῦτο ὃ ἄνθρωπος παρ' ᾧ εὑρέθη τὸ κόνδυ αὐτὸς ἔσται μου παῖς ὑμεῖς

δὲ ἀνάβητε μετὰ σωτηρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν

18 ἐγγίσας δὲ αὐτῷ ιουδαῖς εἶπεν δέομαι κύριε λαλησάτω ὁ παῖς σου ρῆμα ἐναντίον σου καὶ μὴ θυμωθῆς τῷ παιδί σου ὅτι σὺ εἶ μετὰ φαραὼ

19 κύριε σὺ ἡρώτησας τὸν παῖδάς σου λέγων εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν

20 καὶ εἴπαμεν τῷ κυρίῳ ἔστιν ἡμῖν πατήρ πρεσβύτερος καὶ παιδίον γέρως νεώτερον αὐτῷ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν αὐτὸς δὲ μόνος ὑπελείφθη τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὃ δὲ πατήρ αὐτὸν ἤγάπησεν

21 εἶπας δὲ τοῖς παισίν σου καταγάγετε αὐτὸν πρός με καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ

22 καὶ εἴπαμεν τῷ κυρίῳ οὐ δυνήσεται τὸ παιδίον καταλιπεῖν τὸν πατέρα ἐὰν δὲ καταλίπῃ τὸν πατέρα ἀποθανεῖται

23 σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισίν σου ἐὰν μὴ καταβῇ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἵδεῖν τὸ πρόσωπόν μου

24 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἀνέβημεν πρὸς τὸν παῖδά σου πατέρα δὲ ἡμῶν ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ τὰ ρήματα τοῦ κυρίου

25 εἶπεν δὲ ἡμῖν ὁ πατήρ ἡμῶν βαδίσατε πάλιν ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βράματα

26 ἡμεῖς δὲ εἴπαμεν οὐ δυνησόμεθα καταβῆναι ἀλλ' εἰ μὲν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει μεθ' ἡμῶν καταβησόμεθα οὐ γὰρ δυνησόμεθα ἵδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ νεωτέρου μὴ δύντος μεθ' ἡμῶν

27 εἶπεν δὲ ὁ παῖς σου ὁ πατήρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι δύο ἔτεκέν μοι ἡ γυνή

28 καὶ ἐξῆλθεν ὁ εἷς ἀπ' ἐμοῦ καὶ εἴπατε ὅτι θηριόβρωτος γέγονεν καὶ οὐκ εἶδον αὐτὸν ἔτι καὶ νῦν

29 ἐὰν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον ἐκ προσώπου μου καὶ συμβῇ αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ καὶ κατάξετε μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου

30 νῦν οὖν ἐὰν εἰσπορεύωμαι πρὸς τὸν παῖδά σου πατέρα δὲ ἡμῶν καὶ τὸ παιδάριον μὴ τῇ μεθ' ἡμῶν ἥ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς

31 καὶ ἔσται ἐν τῷ ἵδεῖν αὐτὸν μὴ ὅν τὸ παιδάριον μεθ' ἡμῶν τελευτήσει καὶ κατάξουσιν οἱ παιδές σου τὸ γῆρας τοῦ παιδός σου πατρὸς δὲ ἡμῶν μετ' ὁδύνης εἰς ἄδου

32 ὁ γὰρ παῖς σου ἐκδέδεκται τὸ παιδίον παρὰ τοῦ πατρὸς λέγων ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σὲ καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου ἡμαρτηκώς ἔσομαι πρὸς τὸν πατέρα πάσας τὰς ἡμέρας

33 νῦν οὖν παραμενῶ σοι παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου οἰκέτης τοῦ κυρίου τὸ δὲ παιδίον ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν

34 πῶς γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα τοῦ παιδίου μὴ δύντος μεθ' ἡμῶν ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακά ὃ εύρήσει τὸν πατέρα μου